

**ПЛАТФОРМА IV. Фінансово-кредитні важелі державної підтримки
інноваційно-інвестиційної діяльності бізнесу**

УДК 330.3: 338.2

Бреус С.В.

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту

Київський національний університет технологій та дизайну

Сомов М. О.,

магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

Фінансово-кредитні важелі підтримки інноваційного розвитку організації

В сучасних умовах розвитку економіки України інновації виступають важливим інструментом розвитку організацій, суб'єктів господарювання в перспективі та забезпечують їх стратегічний успіх. Інноваційна спрямованість стратегії розвитку організацій пред'являє нові вимоги до змісту управлінської діяльності, викликаючи необхідність вдосконалення специфічних форм інноваційного менеджменту [1]. За даними Державної служби статистики України [2] (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях) у 2017 р. питома вага загального обсягу витрат у ВВП становила 0,45% (з них за рахунок коштів державного бюджету – 0,16%). Для порівняння за даними 2016р., частка обсягу витрат на НДР у ВВП країн ЄС-28 у середньому становила 2,03%. Більшою за середню частка витрат на дослідження та розробки була у Швеції – 3,25%, Австрії – 3,09%, Німеччині – 2,94%, Данії – 2,87%, Фінляндії – 2,75%, Бельгії – 2,49%, Франції – 2,25%; меншою – у Македонії, Латвії, Румунії, Кіпрі та Мальті (від 0,43% до 0,61%). Зважаючи на вищевикладене слід констатувати, що порівняно з провідними країнами ЄС в Україні є низьким рівень сприйнятливості до інновацій вітчизняної економіки в цілому та реального сектору зокрема. Також важливим є те, що велика частка фінансування науково-дослідних робіт здійснювала за

рахунок коштів державного бюджету, так у 2017р. 21,9% загального обсягу витрат були спрямовані на виконання фундаментальних наукових досліджень (на 92,4% вони профінансовані за рахунок коштів бюджету), частка витрат на виконання прикладних наукових досліджень становила 23,6% (з них 51,5% фінансувалися за рахунок коштів бюджету та 27,6% – за рахунок коштів організацій підприємницького сектору).

Таким чином слід зазначити, що за таких обставин доцільним вбачається розробка та використання організаціями методів для здійснення їх інноваційного розвитку. При цьому важливу роль відграє держава за рахунок здійснення державного регулювання інноваційної діяльності. Згідно зі статтею 6 Закону України «Про інноваційну діяльність» [3] державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом:

- визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального і місцевого рівнів;
- захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності; фінансової підтримки виконання інноваційних проектів;
- стимулювання комерційних банків та інших фінансово-кредитних установ, що кредитують виконання інноваційних проектів;
- встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності.

Враховуючи зазначене слід відмітити, що на інноваційний розвиток економіки в цілому і організацій зокрема, суттєвий вплив може справляти фінансово-кредитний механізм. Зважаючи на те, що в Україні інноваційні проекти фінансуються в основному за рахунок власних коштів суб'єктів господарювання, то з урахуванням світового досвіду (інноваційні фінансово-кредитні установи постачають основну частину фінансових ресурсів для інноваційного розвитку) [4] важливим є використання на рівні організацій, суб'єктів господарювання фінансово-кредитних методів інноваційного розвитку з метою реалізації їх інноваційного потенціалу.

Так, до основних фінансово-кредитних методів та форм інноваційного

розвитку належать: інвестування, кредитування, оподаткування, оренда, лізинг, факторинг, страхування тощо. При цьому головні фінансово-кредитні важелі та інструменти інноваційного розвитку – прибуток, амортизаційні відрахування, ціна, внески, бюджет, процент, дивіденди, стимули, валютні курси, інвестиції, дотації, субсидії, штрафи, премії тощо [5]. Зазначене є актуальним і для організацій, і для суб'єктів господарювання.

Таким чином слід зазначити, що важливим на сучасному етапі розвитку вітчизняної економіки є дослідження методів та форм інноваційного розвитку з метою реалізації інноваційного потенціалу організацій задля їх адаптації до сучасних умов господарювання.

Список використаних джерел:

1. Пілецька С.Т. Інноваційна сприйнятливість підприємств до розвитку в умовах змінюваного зовнішнього середовища / С.Т. Пілецька, І.М. Мягих // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки. – 2017. – №6 (117) – С. 121–128.

2. Державна служба статистики України. Здійснення наукових досліджень і розробок у 2017 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

3. Закон України «Про інноваційну діяльність». Документ 40-IV. Редакція від 05.12.2012, підстава 5460-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

4. Хома І.Б., Хоменко А.І. Фінансово-кредитний механізм інноваційного розвитку економіки України / І.Б. Хома, А.І. Хоменко // *Регіональна економіка* 2009, №4. С. 101-108 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ird.gov.ua/pe/re200904/re200904_101_KhomaIB,KhomenkoAI.pdf.

5. Климова І. Г. СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ / І. Г. Климова // Інвестиції: практика та досвід № 1/2009. – С. 25-27. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/pdf/1_2009/8.pdf.